

PERLA ZILELOR

„Nu-l nimici, pentru că este o binecuvântare în el.” (Isaia 65,8)

Spune-mi cum îți petreci duminicile și-ți voi spune cine ești. Duminica poate fi comparată cu un înger care trece săptămânal prin țară și prin popor, pentru a dăruii binecuvântare pentru inimă și casă, pentru timp și veșnicie. Dar ca un înger care devine diavol dacă-L părăsește pe Dumnezeu, tot așa aduce și duminica, în loc de râuri de binecuvântare dumnezeiască, o mare de blestem și amărăciune, acolo nu este păstrată și cinstită ca un dar al lui Dumnezeu. Satan își deschide stăvilarele ca să se reverse duminica un puhoi de poftă a păcatului și rușine. Dumnezeu a comparat odinioară îndurările Sale, promise lui Israel, cu mustul din struguri. El a spus avertizând și îndemnând: „Nu-l nimici, pentru că este o binecuvântare în el!” Aceasta i se poate spune și poporului nostru despre duminică. Dar câtă binecuvântare este aici deja distrusă și călcată în picioare!

Duminica noastră este cu totul altceva decât sabbatul israelian. Dumnezeu i-a dat lui Israel, la Sinai, printre tunete și fulgere, legea sabbatului, sărbătoarea zilei a șaptea, în care odinioară Dumnezeu S-a odihnit de toată lucrarea Lui. Începând de atunci, orice lucrare în timpul sabbatului a fost interzisă sub pedeapsa cu moartea. Dar când Hristos a împlinit Legea în mod desăvârșit, i-a eliberat de Lege pe toți aceia care au crezut în El din inimă. (citește Romani 7,6.) În certitudinea că au fost eliberați de legea sabbatului din Vechiul Testament, primii creștini sărbătoreau, conduși și îndrumați de Duhul Sfânt, **prima zi a săptămânii**. Era ziua în care Isus a înviat victorios din moarte și din mormânt, care în Scriptură este numită „ziua Domnului” (Apocalipsa 1,10). De două ori S-a înfățișat Domnul în prima zi a săptămânii în mijlocul ucenicilor și cincizeci de zile mai târziu au primit Duhul Sfânt în aceeași zi. De aceea se strângeau primii creștini în fiecare întâia zi a săptămânii în jurul Domnului și Răscumpărătorului lor, intrat în slava Tatălui și totuși prezent nevăzut în mijlocul lor. De două ori **prima zi a săptămânii** este amintită în mod deosebit în scrierile apostolilor, **ca sărbătoare**. Pavel a poruncit credincioșilor să pună deoparte în fiecare întâia zi a săptămânii, jertfa lor de bunăvoie pentru lucrarea Domnului și pentru săraci (1 Corinteni 16,2). Se spune apoi în Faptele Apostolilor despre credincioșii din Troa: „În ziua întâi a săptămânii, noi fiind adunați să frângem pâine ...” (Faptele Apostolilor 20,7).

Duminica este ziua în care Dumnezeu a spus în creația Lui: **„Să fie lumină!”** Astfel mai lasă Dumnezeu și astăzi, de când a înviat Hristos, să fie mărturisit Isus, Lumina lumii, într-o lume întunecoasă, în valea plângerii și a umbrei morții. Verbal și în scris, pe mare și pe uscat, sub cerul liber și în biserici și capele, hale și săli, pe vapoare și în spitale, oriunde sunt predicatori credincioși, martori adevărați ai lui Hristos, este propovăduită însutit și de milioane de ori în fiecare duminică, mântuirea lui Dumnezeu: „Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața eternă.”

Când acum vreo două sute de ani s-au înmulțit an de an în poporul englez cruzimile și fărâdelegile, spre groaza tuturor celor bine intenționați, parlamentul a stabilit o recompensă pentru acela care poate să propună un remediu eficace împotriva ruinării națiunii. Printre propunerile de a fi înaintate se recunoștea premiul unui mic document care exprima și argumenta gândul că de aceea este poporul pe calea pierzării, pentru că nu mai era sărbătorită duminica și prin aceasta toată lumea s-a sustras influențelor binecuvântării Cuvântului lui Dumnezeu. Autoarea acestui mic document era o fetiță simplă, fiica unui grădinar. Propunerile ei au fost un

motiv pentru legile englezești ale țării, privind sărbătorirea duminicii, care au devenit astfel punctul de plecare al marilor binecuvântări.

Câte motive nu avem în Germania să ne bucurăm în interesul miilor de angajați și de muncitori din magazine, ateliere și fabrici, că odihna de duminică este și la noi poruncită și ocrotită legal. Împăratul nostru a poruncit odihna de duminică și pentru armată și flotă și a dispus explicit că în măsura în care serviciul de urgență al pazei și așa mai departe nu împiedică acest lucru, fiecare soldat să aibă libertatea de a asculta Cuvântul lui Dumnezeu, potrivit crezului și conștiinței lui.

Ca duminica să fie transformată în binecuvântare, aceasta firește că n-o pot realiza numai legile. Dumnezeu face din duminică **perla zilelor**; dar ce a făcut satan din ea? Alcoolul, acest mare ucigaș, pofta cărnii și multe alte capcane ale lui satan, fac ca duminica să fie mai mulți oameni răpuși de oboseală în suflet și în trup, decât în celelalte șase zile la un loc. Viața familială, a cărei legătură binecuvântată ar trebui să fie re consolidată și întărită în lumina aurie a soarelui de duminică, este din nefericire zdruncinată în multe case tocmai în această zi. Câți părinți ai unor fiice ahtiate după petreceri, ai unor fii destrăbălați, câți copii ai bețivilor nu se plâng: Ah, de n-ar mai exista nici o duminică!

Dar ce frumos când membri familiei se unesc duminica, atunci când un gospodar credincios deschide Biblia în cercul alor săi sau când părinții și copiii merg împreună să asculte Cuvântul lui Dumnezeu sau când părinții și copiii se bucură de duminica lor afară, la plimbare împreună! Atunci inimile copiilor se leagă de părinți.

Un medic a scris de curând: „**Munca de duminică este pentru oameni o otravă care acționează încet**; ea scurtează viața oamenilor.” Odihna de duminică nu este un lux plăcut sau de prisos, ci o necesitate a vieții, ca aerul proaspăt, ca lenjeria curată și ca odihna de noapte. Fără duminică îmbătrânim înainte de vreme și ne epuizăm. De aceea te sfătuiesc: fii **hotărât** în împlinirea sărbătoririi duminicii, altfel vrăjmașul va avea grijă sub sute de pretexte, ca tu să pierzi duminica împreună cu binecuvântarea ei.

Reține că Cuvântul lui Dumnezeu o numește „ziua Domnului”; ca atare, cinstește-o și ține-o de dimineața devreme până seara târziu! – De multe ori vei constata: cum ți-a fost duminica, așa îți va fi săptămâna!

Să nu faci duminica ceea ce nu trebuie neapărat să faci, altfel păgubesc și trupul și sufletul! De aceea nici nu amâna pentru duminică: muncă, preocupări sau cumpărături, pe care poți să le faci deja cu o zi înainte!

Duminica să folosești orele, înainte de toate, pentru suflet și pentru Împărăția lui Dumnezeu! Ești proprietatea lui Isus? Atunci ai grijă să crești având chipul lui Isus! Încă nu ești proprietatea Lui? Atunci grăbește-te la Isus, caută fața Lui cu stăruință fierbinte, adâncește-te în Cuvântul Lui! Nu numai prosperitatea unei familii, a unei case, ci și a unei fabrici, a unui vapor, a unei trupe este strâns legată de sărbătorirea duminicii.

Acum permite să fii întreat: **Ce ai făcut până astăzi cu multele duminici pe care ți le-a dat Dumnezeu?** Socotește odată câte duminici ai trăit! Dacă ai 25 de ani și scazi cei zece ani ai copilăriei tale, porți răspunderea pentru 780 de duminici. Fiecare în parte a fost un dar de har al lui Dumnezeu, despre care va trebui cândva să dai socoteală. Atât de mult ți-a vrut Dumnezeu binele; viața ta trebuia să devină un râu de binecuvântare. **De ce n-a fost așa?** Trebuie să-ți fie limpede: cu ce am păcătuit aici, în acest domeniu împotriva lui Dumnezeu? Ce trebuie să schimb pentru a deveni ascultător de Dumnezeu? Și trebuie să te hotărăști, de asemenea, **când** vrei să schimbi acel lucru. Și anume: îndată! Dar toate acestea nu te vor ajuta, căci stricăciunea propriuzisă nu este aici, ci altundeva.

Ți-ai urmat drumul departe de Dumnezeu; n-ai privit în sus spre Acela care te iubește și te caută și nici înainte, în veșnicie. Dar dragostea lui Dumnezeu te-a cercetat zilnic cu privirea, cum tatăl fiului risipitor a privit după el așteptându-l; brațele Lui sunt întinse spre tine.

Pentru că în zgomotul din timpul săptămânii este ușor să nu auzi glasul Păstorului care caută, Dumnezeu a vrut să te cheme în mod deosebit duminica – dar tu n-ai luat în seamă. O, ține minte: când vine iar duminica, această chemare a dragostei trebuie să ajungă la inima ta: **Unde ești?** Încă în lume? Încă în slujba păcatului? Încă sub povara vinei tale neiertate? **Vino la Isus!** – A mai trecut o săptămâna – începe alta! Când vei veni la Acela care te cheamă, care a murit pe cruce pentru tine?